Viața împreună cu oamenii

Studiul 12, Trimestrul 1, 14–20 Martie 2026

Sabat după-amiază 14 Martie

De memorat:

Vorbirea voastră să fie totdeauna cu har, dreasă cu sare, ca să ştiţi cum trebuie să răspundeţi fiecăruia.— Coloseni 4:6

Există suficiente subiecte folositoare asupra cărora să se mediteze și despre care să se discute. Conversațiile creștinului trebuie să fie despre cer, de unde Îl așteptăm pe Mântuitorul. Meditația asupra lucrurilor cerești este folositoare și va fi întotdeauna însoțită de pacea și de mângâierea Duhului Sfânt. Chemarea noastră este sfântă, mărturisirea noastră de credință, înaltă. Dumnezeu Își curățește pentru Sine un popor deosebit, plin de zel pentru fapte bune. El Se așază ca un meșter rafinor care își purifică și își rafinează argintul. Atunci când zgura și cositorul vor fi îndepărtate, chipul Său se va reflecta în mod desăvârșit în noi. Atunci, rugăciunea lui Hristos pentru ucenicii Săi va primi răspuns în dreptul nostru: „Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul”. Atunci când adevărul are o influență sfințitoare asupra inimilor și asupra vieților noastre, putem să-I aducem lui Dumnezeu o slujire potrivită și să-L slăvim pe pământ, devenind părtași de fire dumnezeiască, după ce am scăpat de stricăciunea care este în lume prin pofte. 2M 316.2

Sunteți conștienți de faptul că ni s-a încredințat o mare lucrare de făcut și că trebuie făcută într-un timp foarte scurt; și prin urmare, ar trebui să învățăm cum să transformăm timpul pierdut într-o bună utilizare. Cineva a spus că, în medie, mai mult de jumătate din viața și energia unui om sunt risipite în vorbire inutilă și în a urmări pe alții ca o poliție. Prin urmare, una dintre cele mai mari nevoi ale noastre este aceea de a învăța cum să ne controlăm limbile noastre și de a ne feri să ne amestecăm în problemele altora pentru a păstra timpul și energia, pacea și integritatea.

Este bine să ne amintim și faptul că limbile noastre ne-au fost date în scopul de a vorbi Adevărul lui Dumnezeu și a-L lăuda pe El, iar energiile noastre pentru a vesti Adevărul Său și pentru a binecuvânta pe poporul Său. Să vorbim și să lucrăm pentru aceste principii născute din cer. Dacă întâmplător vedeți sau să auziți că cineva face ceva care nu este în conformitate cu cel mai bun criteriu al vostru și nu este potrivit pentru un creștin să facă și dacă credeți că îl puteți ajuta, atunci nu faceți din voi un purtător de povești spunând aceasta la alții, ci mai degrabă vorbiți cu cel vinovat

Duminică, 15 Martie

Soți și soții

Ce echilibru observi în Coloseni 3:18,19? Ce sfaturi suplimentare oferă Pavel în Efeseni 5:22-25,33?

Se pune adesea întrebarea: „Oare trebuie ca soția să nu aibă voința ei proprie?” Biblia afirmă cu claritate că bărbatul este capul familiei. „Soțiilor, fiți supuse bărbaților voștri”. Dacă această poruncă s-ar opri aici, noi am putea spune că poziția femeii nu este de invidiat; este o poziție foarte dificilă, una care pune la încercare, în foarte multe cazuri, și ar fi mai bine dacă ar fi mai puține căsătorii. Mulți soți citesc doar cuvintele: „Soțiilor, fiți supuse”, și se opresc aici; însă vom citi mai departe concluzia, finalul, aceleiași porunci: „Cum se cuvine în Domnul.” CA 115.3

Dumnezeu cere ca soția să aibă mereu în fața ei teama de Dumnezeu și slava Lui. O supunere deplină trebuie să fie oferită numai Domnului Isus Hristos, care a răscumpărat-o pe ea ca pe propriul Lui copil, cu prețul infinit al vieții Sale. Dumnezeu i-a dat o conștiință pe care ea nu o poate încălca la bunul plac. Individualitatea ei nu poate fi absorbită de cea a soțului ei, pentru că ea este achiziția lui Hristos. Este o greșeală dacă ne închipuim că, printr-o devoțiune oarbă, ea trebuie să facă exact tot ce spune soțul ei, în toate lucrurile, când ea știe că făcând astfel își va vătăma trupul și spiritul, care au fost răscumpărate din robia lui Satana. Există Cineva care este mai presus decât soțul pentru soție; este Răscumpărătorul ei, iar supunerea față de bărbatul ei trebuie să fie așa cum a îndrumat Dumnezeu: „cum se cuvine în Domnul.” CA 116.1

Atunci când soții pretind supunerea totală din partea soțiilor lor, susținând că femeile nu au voie să vorbească sau să aibă voința lor în familie, ci trebuie să fie cu totul supuse, ei își așează soțiile într-o poziție care nu este în armonie cu Scriptura. Interpretând Scriptura în acest mod, ei atentează cu violență asupra instituției căsătoriei. Această interpretare este simplificată, ei considerând că pot exercita o stăpânire arbitrară, și aceasta nu este atribuția lor. Însă mai departe citim: „Bărbaților, iubiți-vă nevestele și nu purtați necaz pe ele”. De ce ar avea necaz soțul pe soția lui? Dacă soțul ar descoperi că ea greșește, face o mulțime de greșeli, acest spirit de pică nu ar îndepărta răul. CA 116.2

Luni 16 Martie

Părinți și copii

Ce principii pentru creșterea copiilor sunt exprimate în pasajele de mai jos? Proverbele 22:6,15

Proverbele 22:6,15 Părinților le este încredințată măreața lucrare de educare a copiilor pentru viața veșnică, viitoare. Mulți tați și mame par a crede că, hrănindu-i și îmbrăcându-i pe micuții lor și dându-le o educație după standardul lumii, și-au făcut datoria. Ei sunt mult prea ocupați cu afaceri sau plăceri pentru a face din educația copiilor studiul vieții lor. Nu caută să-i instruiască în așa fel încât ei să-și folosească talentele pentru onoarea Mântuitorului lor. Solomon nu a spus: „Spune-i unui copil calea pe care trebuie să meargă și când va îmbătrâni nu se va abate de la ea", ci „Învață pe copil calea pe care trebuie s-o urmeze și când va îmbătrâni nu se va abate de la ea." ÎC 38.2

În puterea lui Dumnezeu, părinții trebuie să se ridice și să comande casei lor după ei. Ei trebuie să învețe să țină răul în frâu cu o mână hotărâtă, însă nu cu nerăbdare sau patimă. Ei nu trebuie să-i lase pe copii să ghicească ce este bine, ci ar trebui să le arate calea în termeni ce nu pot fi înțeleși greșit și să-i învețe să umble pe ea. ÎC 87.3

Mat. 19:14 – Aceasta este o lecție încurajatoare pentru mamele din toate timpurile. După ce fac tot ce pot mai bine pentru binele copiilor lor, ele îi pot aduce la Isus. Chiar și pruncii din brațele mamelor sunt prețioși în ochii Săi. Iar mama, care tânjește în inima ei după ajutorul pe care ea știe că nu-l poate da, după harul pe care nu-l poate avea, și se aruncă în brațele îndurătoare ale Domnului Hristos, ea și copiii ei, este primită împreună cu aceștia de Domnul care îi va binecuvânta; El va da pace, nădejde și fericire atât mamei, cât și copiilor. Acesta este un privilegiu nespus de prețios, pe care Domnul Isus îl acordă tuturor mamelor. CA 274.1

Deut. 6:6, 7 – Cu toate aceste învățături clare, unii din poporul lui Dumnezeu le permit copiilor lor să meargă la școli publice, unde vin în contact cu cei decăzuți din punct de vedere moral. În aceste școli, copiii lor nu pot să studieze Biblia sau să învețe principiile ei. Părinți creștini, trebuie să luați măsuri pentru copiii voștri ca ei să fie educați în învățătura Bibliei. ÎC 305.1

Prov. 1:8, 9 – Părinții înțelepți privesc în viitor. Ei sunt atenți să asigure viitorul copiilor lor. Fac cest lucru prin insuflarea în copii lor principii născute din ceruri pe baza cărora copiii își pot construi cu succes cariera vieții, deoarece, orice temei pe care părinții încep să construiască, acesta este singurul pe care copii pot construi vreodată. O fundație săracă îi va limita pentru totdeauna, împiedicând să atingă ceva superior a ceea ce fundamentul însuși va permite, fie în linia religiei sau a unei meserii.

Relații de lucru

„Cei care sunt necredincioși față de lucrarea lui Dumnezeu sunt lipsiți de principii; motivele lor nu sunt de natură să-i conducă să aleagă ce este drept în orice împrejurare. Slujitorii lui Dumnezeu trebuie să simtă în orice moment că se află sub privirea Stăpânului lor. Cel care a privit ospățul sacrileg al lui Belșațar este prezent în toate instituțiile noastre, în biroul contabil al negustorului, în atelierul particular; iar mâna nevăzută scrie la fel de sigur neglijența voastră, cum a scris judecata înfricoșătoare asupra regelui blasfemiator. Condamnarea lui Belșațar a fost scrisă în cuvinte de foc: «Ai fost cântărit în cumpănă și ai fost găsit prea ușor»; iar dacă nu vă împliniți obligațiile date de Dumnezeu, condamnarea voastră va fi aceeași.

„Sunt mulți care mărturisesc că sunt creștini, dar nu sunt uniți cu Hristos. Viața lor zilnică, spiritul lor, mărturisesc că Hristos nu este format înăuntrul lor, nădejdea slavei. Nu te poți baza pe ei, nu sunt demni de încredere. Sunt nerăbdători să-și reducă slujirea la minimum de efort, dar în același timp pretind cel mai mare salariu. Numele de «slujitor» se aplică fiecărui om, căci toți suntem slujitori; și ar fi bine pentru noi să vedem ce fel de caracter se formează în noi. Este el modelul necredincioșiei sau al credincioșiei?”

„Este oare dispoziția generală a slujitorilor de a face cât mai mult posibil? Nu este mai degrabă obiceiul răspândit acela de a trece prin lucru cât mai repede și cât mai ușor posibil și de a obține plata cu cel mai mic efort personal? Scopul nu este să fie cât mai temeinici, ci să primească remunerația. Cei care mărturisesc că sunt slujitorii lui Hristos nu ar trebui să uite îndemnul apostolului Pavel: «Robilor, ascultați în toate lucrurile de stăpânii voștri pământești; nu numai când sunteți sub ochii lor, ca unii care caută să placă oamenilor, ci cu inimă curată, temându-vă de Dumnezeu. Orice faceți, să faceți din toată inima, ca pentru Domnul, nu ca pentru oameni, știind că de la Domnul veți primi răsplata moștenirii; căci voi slujiți Domnului Hristos.»”

„Cei care intră în lucrare ca «slujitori doar de ochii altora» vor descoperi că munca lor nu poate suporta cercetarea oamenilor sau a îngerilor. Lucrul esențial pentru o lucrare de succes este cunoașterea lui Hristos; căci această cunoaștere va da principii sănătoase ale dreptății și va transmite un spirit nobil și neegoist, asemenea celui al Mântuitorului pe care mărturisim că Îl slujim. Credincioșia, economia, grija, temeinicia trebuie să caracterizeze toată lucrarea noastră, oriunde ne-am afla, fie în bucătărie, în atelier, în biroul de publicații, în sanatoriu, în colegiu sau oriunde am fi așezați în via Domnului. «Cine este credincios în cele mai mici lucruri este credincios și în cele mari; și cine este nedrept în cele mai mici lucruri este nedrept și în cele mari.»” RH, 22 septembrie 1891, par. 9-12

Miercuri 18 Martie

Rugați-vă unii pentru alții!

Ce principii pentru rugăciune găsești în Coloseni 4:2-4? Ce cereri de rugăciune are Pavel?

În ce privește rugăciunea, este necesar să fim consecvenți; nimeni și nimic să nu ne împiedice de la rugăciune. Trebuie să depunem orice efort pentru a menține o comuniune permanentă între noi și Domnul Hristos. Caută să folosești orice ocazie de a merge acolo unde rugăciunea este dorită. Cei care caută cu adevărat comuniunea cu Dumnezeu vor fi văzuți în adunările de rugăciune, îndeplinindu-și cu credincioșie datoria, fiind plini de zel și dornici de a culege toate binecuvântările ce le sunt oferite. Ei vor folosi orice ocazie pe care o au pentru a se așeza în acel loc în care pot primi razele luminii cerești. Rg 284.1

Trebuie să ne rugăm în cercul familiei și, mai presus de toate, nu trebuie să neglijăm rugăciunea în taină, pentru că aceasta este viața sufletului. Este imposibil să creștem în cele spirituale, dacă rugăciunea este neglijată. Rugăciunea înălțată doar în familie sau în public nu este suficientă. Deschide-ți inima înaintea ochiului cercetător al lui Dumnezeu, în tăcerea singurătății. Rugăciunea în taină trebuie să fie auzită numai de Dumnezeu. Nicio ureche curioasă nu trebuie să se încarce cu povara unor astfel de cereri. În rugăciunea tainică, mintea este ferită de influențele înconjurătoare și este eliberată de agitație. Astfel, rugăciunea se va înălța la Dumnezeu în mod liniștit, dar fierbinte. De la Cel care vede în ascuns, a cărui ureche este deschisă ca să audă rugăciunea care pornește din inimă, va veni o încurajare durabilă și plăcută. Printr-o credință simplă și liniștită, sufletul păstrează comuniunea cu Dumnezeu și își adună raze de lumină dumnezeiască, pentru a fi întărit și susținut în conflictul cu Satana. Dumnezeu este cetățuia puterii noastre. Rg 284.2

Recitește Coloseni 4:3! Ce „ușă pentru Cuvânt” ar putea să-ți deschidă Dumnezeu pentru a-ți împărtăși credința?

„Nu este suficient doar să citim Cuvântul vieții, ci trebuie să-l studiem cu rugăciune, pentru ca să putem prezenta adevărul în modul potrivit celor necredincioși. Lumina pe care o primim din

Cuvântul lui Dumnezeu trebuie s-o împărtășim și altora, pentru ca ei să devină interesați de studierea Scripturilor. «Cercetați Scripturile», a spus Hristos, «pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică.» (Ioan 5:39).” 18LtMs, Ms 85, 1903, par. 24

„Să ne rugăm pentru succesul eforturilor misionarilor Domnului. Să-L rugăm pe Domnul să ne deschidă o ușă pentru Cuvânt, ca să putem vorbi despre tainele lui Hristos. În loc să rostim cuvinte de critică, care descurajează sufletele deja slabe, să vorbim despre dragostea și bunătatea lui Dumnezeu. «Purtați-vă cu înțelepciune față de cei de afară, răscumpărând vremea.» Consacrați lui Dumnezeu talentul vorbirii. Lăsați credința voastră să se prindă de făgăduințele Lui și să izbucnească în laudă și mulțumire către El.” PUR, 15 decembrie 1904, par. 13

Joi 19 Martie

Dați dovadă de înțelepciune!

Citește Coloseni 4:5,6! Care sunt situațiile în care Pavel spune că trebuie să ne purtăm „cu înțelepciune”? De ce?

„Hristos, Marele Învățător, a fost acuzat că mănâncă împreună cu vameșii și păcătoșii. El într-adevăr a mâncat cu ei, dar scopul era ca adevărul să strălucească. Exemplul Său, întotdeauna înalt, nobil și curat, era într-un contrast izbitor cu exemplul fariseilor, al preoților și al conducătorilor din vremea Sa. Ei au neglijat lucrarea pe care El îi însărcinase s-o îndeplinească.” 16MR 6.3

„Hristos i-a întâlnit pe oameni acolo unde se aflau—la masa de oaspeți, pe străzi, pe malul lacului, în sinagogi și în templu, precum și pe drumurile aglomerate de călătorie. În aceste locuri se aflau mulțimile care erau dispuse să recunoască faptul că sunt păcătoase. În inimile lor Hristos putea să semene semințele adevărului; iar după învierea și înălțarea Sa, aceste semințe, împrăștiate aproape pretutindeni, au încolțit sub învățătura apostolilor, iar într-o singură zi 5.000 de credincioși au fost convertiți.” 16MR 7.1

„Chiar înainte de înălțarea Sa, Isus le-a spus ucenicilor: «Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ. Duceți-vă dar și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, și învățându-i să păzească tot ce v-am poruncit. Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul lumii.» (Matei 28:18-20).” 16MR 7.2

„Această însărcinare este și a noastră. Nu toți au aceeași lucrare de făcut, dar fiecărui om i se dă lucrarea lui. Întreaga lucrare nu este încredințată unui singur om. Niciun om nu trebuie să se înalțe pe sine sau pe alt om; căci, oricare ar fi poziția unui om, el nu este lipsit de defecte și ar trebui să se păzească de înălțare de sine, de invidie, de gelozie, de egoism și de lăcomie.” 16MR 7.3

„«Orice faceți, să faceți din toată inima, ca pentru Domnul, nu ca pentru oameni; știind că de la Domnul veți primi răsplata moștenirii, căci voi slujiți Domnului Hristos. Dar cine face nedreptate va primi plata pentru nedreptatea pe care a făcut-o; și la Dumnezeu nu este părtinire.» (Coloseni 3:23-25).” 16MR 7.4

Vineri 20 Martie

Alte gânduri

Trebuie să avem Spiritul lui Dumnezeu, altfel nu vom avea niciodată armonie în cămin. Soția, dacă are Spiritul lui Hristos, va fi atentă la cuvintele ei; ea își va stăpâni spiritul, va fi supusă; cu toate acestea, nu se va simți sclavă, ci un tovarăș al soțului ei. Dacă soțul este un slujitor al lui Dumnezeu, atunci el nu va domni asupra soției sale; el nu va fi arbitrar și sever, cu pretenții. Nu putem nutri dragoste în cămin, fiind prea pretențioși; deoarece căminul, dacă Duhul lui Dumnezeu domnește în el, este un tip al cerului.... Dacă unul greșește, celălalt va da pe față răbdare, îngăduință, asemenea lui Hristos, și nu-l va îndepărta cu răceală. 7Letter 18, 1891. CA 118.1

Nici soțul și nici soția nu trebuie să încerce să exercite asupra celuilalt o stăpânire arbitrară. Nu încercați să-l siliți pe celălalt să cedeze dorințelor voastre. Nu puteți face astfel și să vă bucurați încă de dragostea celuilalt. Fiți buni, răbdători, îngăduitori, atenți și curtenitori. Prin harul lui Dumnezeu, puteți izbuti în a vă face unul pe altul fericit, așa cum ați promis prin legământul căsătoriei. 8The

Ministry of Healing, 361. CA 118.2

Fiecare să cedeze cu mulțumire — În căsnicie, bărbații și femeile se poartă uneori precum copiii răi și neascultători. Soțul dorește calea lui, soția calea ei și nici unul nu vrea să cedeze. O asemenea stare nu poate aduce decât cea mai mare nefericire. Atât soțul, cât și soția trebuie să fie binevoitori a ceda în ce privește calea sau părerea proprie. Nu există posibilitatea de a fi fericiți, dacă amândoi persistă în a face ceea ce le place. 9Manuscript 31, 1911. CA 118.3

Dacă bărbații și femeile nu învață blândețea și umilința de la Hristos, atunci ei vor da pe față un spirit irațional, atât de ades prezent la copii. Voința puternică, nedisciplinată, va căuta să conducă. Unii ca aceștia trebuie să studieze cuvintele lui Pavel: „Când eram copil gândeam ca un copil, vorbeam ca un copil, înțelegeam ca un copil; când am devenit mare am lepădat ce era copilăresc." CA 118.4

Pentru studii suplimentare nu ezitați să ne contactați:

WhatsApp: (+49)152-226-37-773, (+63)961-954-0737

contact@advancedsabbathschool.org